

ROECK, Jan de (Antwerpen 5 april 1892 – onbekend).

Studeerde in Leuven thomistische wijsbegeerte (1913) en geneeskunde (1922), en werd vervolgens

arts in Antwerpen. De Roeck kende in de jaren 1930 en tijdens de Tweede Wereldoorlog nogal wat succes met een aantal werken over pedagogie en demografie. Hierin ging hij vooral op zoek naar de biologische grondslagen van de opvoeding en benadrukte hij het belang van de erfelijkheid en de 'raszuiverheid' voor de toekomst van een volk.

Samen met Jef de Langhe, Roger Soenen en Gustaaf Schamelhout is hij een van weinige 'rasentheoretici' van het Vlaams-nationalisme in de jaren 1930. Tijdens de bezetting raakte De Roeck in ss-rangen verzeild en liet zich inspireren door de 'Noorse gedachte' en het Duitse biologisch racisme, waarover binnen het **Vlaamsch Nationaal Verbond (VNV)** geen eensgezindheid bestond.

WERKEN: *De Belgische demografie en de ongelijke voortplanting van Vlamingen en Walen*, 1934; – *Bevolkingsprobleem. Volkswelvaart of -ondergang*, 1936; – *Volk en Land. Over het bevolkingsprobleem*, 1937; – *De Biologische grondslagen van de opvoeding*, 1941; – *Wat zal ik mijn kind zeggen? Hoe...? Wanneer...?*, 1942; – *Zoo is den Mensch!*, 1943.

LITERATUUR: M. Beyen en G. Vanpaemel (red.), *Rasechte wetenschap? Het rasbegrip tussen wetenschap en politiek vóór de Tweede Wereldoorlog*, 1998.

HENDRIK DEFOORT